

מימרא	←←←←←←←←←←
חולקים	←←←←←←←←←←
מימרא וחולקים	←←←←←←←←←←
שאלה/קושיא	←←←←←←←←←←
תשובה	←←←←←←←←←←
שנ"ת	←←←←←←←←←←

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מאן דאמר										
בבא בתרא-בית כור	מימרא										
מדה בחבל אני מוכר לך הן חסר הן יתר - בטל הן חסר הן יתר מדה בחבל, הן חסר הן יתר מדה בחבל - בטל מדה בחבל הן חסר הן יתר, דברי בן ננס.	[בן ננס]										קד: ■
חולקין עליו חבירו על בן ננס.	רבי אבא בר ממל אמר רב:										קה: ◊
מאי קא משמע לך?											קה: ⚡
מעשה בצפורי, באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהובים לשנה דינר זהב לחדש, ובא מעשה לפני רבן שמעון בן גמליאל ולפני רבי יוסי, ואמרו: יחלוקו את חדש העיבור	תנינא: [רבן שמעון בן גמליאל ורבי יוסי]										קה: ◊
אי מהתם, הוה אמינא: התם הוא דאיכא למימר מיהדר קא הדר ביה, ואיכא למימר פרושי קא מפרש, אבל הכא דודאי קא הדר ביה - אימא לא, קא משמע לך.											קה: ◊
זו דברי בן ננס, אבל חכמים אומרים: הלך אחר פחות שבלשונות.	רב יהודה אמר שמואל:										קה: ◊
זו ולא סבירא ליה?											קה: ⚡
וכור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה, כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה	הא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										קה: ◊
אלא זו וסבירא ליה.											קה: !
ומי סבירא ליה?											קה: ⚡
בבא באמצע החדש עסקינן, אבל בא בתחלת החדש - כולו למשכיר, בסוף החדש - כולו לשוכר	והאמר שמואל:										קה: ⚡
אלא לעולם זו ולא סבירא ליה, והתם טעמא מאי? משום דתפיס, הכא נמי הא תפיס.											קה: ◊
איסתרא מאה מעי - מאה מעי, מאה מעי איסתרא - איסתרא.	רב הונא, אמרי בי רב:										קה: ◊
מאי קמ"ל: תפוס לשון אחרון, הא אמרה רב חדא זימנא											קה: ⚡
אי הואי התם, הוה יהיבנא כוליה למשכיר	דאמר רב:										קה: ⚡
מהו דתימא פרושי קא מפרש, קמ"ל.											קה: ◊
בסימניו ובמצריו, פחות משתות - הגיעו, עד שתות - ינכה.											קו: ■
שתות כפחות משתות	איתמר, רב הונא:										קו: ◊
שתות כיותר משתות.	רב יהודה:										קו: ◊
רב הונא אמר שתות כפחות משתות, הכי קאמר: פחות משתות ושתות בכלל - הגיעו, יותר משתות - ינכה.	[רב הונא]										קו: ■
רב יהודה אמר שתות כיותר משתות, הכי קאמר: פחות משתות - הגיעו, עד שתות ושתות בכלל - ינכה.	[רב יהודה]										קו: ■
בסימניו ובמצריו, פחות משתות או הותר שתות - הרי הוא כשום הדיינין הגיעו	מיתבי:										קו: ⚡
והא שום הדיינין דשתות כיותר משתות הוא											קו: ⚡
ולטעמיך, הגיעו קא תני	אמר לך רב הונא:										קו: ⚡
כשום הדיינין ולא כשום הדיינין, כשום הדיינין - לשתות, ולא כשום הדיינין - דאילו התם בטל מקח, ואילו הכא הגיעו.	אמר לך רב יהודה:										קו: !
רב פפא זבן ארעא מההוא גברא, אמר ליה: הווי עשרין גריוי משחיה, ולא הואי אלא חמיסרא אתא לקמיה דאביי	[רב פפא]										קו: O
סברת וקבילת.	אמר ליה: [אביי]										קו: ■
פחות משתות - הגיעו, עד שתות - ינכה	והתנן:										קו: ⚡
הני מילי הויכא דלא קים ליה בגוה, אבל היכא דקים ליה בגוה - סבר וקביל.											קו: !

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא עשרין אמר לי	[רב פפא]									?		קו:
דעדיפא כעשרין.	אמר ליה: [אביי]									!		קו:
האחין שחלקו, כיון שעלה גורל לאחד מהן - קנו כולם.	תניא, ר' יוסי:										◇	קו:
מ"ט?										^		קו:
כתחלת ארץ ישראל, מה תחלה בגורל, אף כאן בגורל.	רבי אלעזר:									!	◇	קו:
אי מה להלן בקלפי ואורים ותומים, אף כאן בקלפי ואורים ותומים	רב אשי:									?	◇	קו:
בהווא הנאה דקא צייתי להדדי, גמרי ומקנו להדדי.										!	◇	קו:
שני אחין שחלקו, ובא להן אח ממדינת הים - רב אמר: בטלה מחלוקת	איתמר: [רב]										◇	קו:
מקמציין.	שמואל:										◇	קו:
לרב דאמר בטלה מחלוקת, אלמא הדר דינא, אלא מעתה, הני בי תלתא דקיימי ואזול בי תרי מינייהו ופלוג, הכי נמי דבטלה מחלוקת?	רבא לרב נחמן:									?	◇	קו:
הכי השתא, התם נחיתי אדעתא דבי תלתא מעיקרא, הכא לא נחיתי אדעתא דבי תלתא מעיקרא.										!	◇	קו:
לשמואל דאמר מקמציין, למימרא דקם דינא	רב פפא לאביי:									?		קו:
כור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה, כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה	והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										◇	קו:
התם עבוד רבנן מילתא דניחא ליה למוכר וניחא ליה ללוקח.										!	◇	קו:
אחין שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן - רב אמר: בטלה מחלוקת	איתמר: [רב]										◇	קו:
ויתר	שמואל:										◇	קו:
נוטל רביע בקרקע ורביע במעות.	רב אסי:										◇	קו:
רב אמר בטלה מחלוקת, קא סבר: האחין שחלקו יורשין הן	[רב]											קו:
ושמואל אמר, ויתר, קא סבר: האחין שחלקו לקוחות הוו, וכלוקח שלא באחריות דמי	[שמואל]											קו:
רב אסי מספקא ליה אי יורשין הוו אי לקוחות הוו, הלכך נוטל רביע בקרקע ורביע במעות.	[רב אסי]											קו:
הלכתא בכל הני שמעתא: מקמציין.	רב פפא:									◇		קו:
בטלה מחלוקת.	אמימר:									◇		קו:
והלכתא: בטלה מחלוקת.											◇	קו:
שלשה שירדו לשום, אחד אומר במנה ושנים אומרים במאתים, אחד אומר במאתים ושנים אומרים במנה - בטל יחיד במיעוטו.	תנו רבנן:										◇	קו:
אחד אומר במנה, ואחד אומר בעשרים, ואחד אומר בשלשים - נדון במנה	[ת"ק]										◇	קו:
נדון בתשעים	רבי אליעזר ברבי צדוק:										◇	קו:
עושין שומא ביניהן ומשלשין.	אחרים:										◇	קו:
מאן דאמר נדון במנה, מילתא מציעתא												קו:
נדון בתשעים	רבי אליעזר ברבי צדוק:											קו:
הא ארעא תשעין שוה, והאי דקאמר עשרים - דקא טעי עשרה לאחוריה, והאי דקאמר מנה - קא טעי עשרה לקמיה.	קא סבר: [רבי אליעזר בר' צדוק]											קו:
אדרבה, האי ארעא מאה ועשרה שויה, והאי דקאמר מנה - קא טעי עשרה לאחוריה, והאי דקאמר שלשים - קא טעי עשרה לקמיה										?		קו:
נקוט מיהת תרי קמאי בידך, דמתורת מנה לא מפקי ליה.										!		קו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט
בבא בתרא-בית כור												
מימרא												
עושין שומא ביניהן ומשלשין.												<
האי ארעא תשעין ותלתא ותילתא שויא, האי דקא אמר עשרים - קא טעי תליסר ותילתא לאחוריה, והאי דקאמר מנה - קא טעי תליסר ותילתא לקמיה, ובדין הוא דלימא טפי, והאי דלא קאמר - סבר: מיסתאי דקא מטפינא כולי האי אחבראי.												קט
אדרבה, הא ארעא מאה ותליסר ותלתא שויא, האי דקאמר מנה - קא טעי תליסר ותלתא לאחוריה, והאי דקאמר שלשים - טעי תליסר ותלתא לקמיה, ובדין הוא דקאמר טפי, סבר: מיסתאי דקא מטפינא כולי נקוט מיהת תרי קמאי בידך, דמתורת מאה לא מפקי ליה.												קט
הלכה כאחרים.												קט
רב הונא:												קט
טעמא דאחרים לא ידעינן הלכתא עבדינן כוותיהו?												קט
רב אשי:												קט
עושין שומא ביניהן ומשלשין.												קט
תנו דייני גולה:												קט
הלכתא כדייני גולה.												קט
רב הונא:												קט
טעמא דדייני גולה לא ידעינן, הלכתא עבדינן כוותיהו?												קט
רב אשי:												קט
האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונטל חצי שדהו.												קט
חציה בדרום אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונטל חציה בדרום.												קט
והוא מקבל עליו מקום הגדר, חריץ וכן חריץ.												קט
וכמה הוא חריץ? ששה טפחים, וכן חריץ? שלשה.												קט
רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:												קט
לוקח נוטל כחוש שבו.												קט
רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן:												קט
והא אנן משמנין ביניהן תנן												קט
אדאכלת כפנייתא בבבל - תרגימנא מסיפא												קט
חציה בדרום אני מוכר לך - משמנין ביניהן ונטל חציה בדרום												קט
דקתני סיפא:												קט
ואמאי משמנין ביניהן? והא חציה בדרום אמר ליה												קט
אלא לדמי, ה"נ לדמי.												קט
מקבל עליו מקום גדר כו'.												קט
תאנא:												קט
חריץ מבחוז, וכן חריץ מבפנים, וזה וזה אחורי גדר, כדי שלא תהא חיה קופצת.												קט
ולעביד חריץ ולא לעביד בן חריץ												קת.
איידי דרווח, קיימא בגויה וקפצה.												קת.
ולעביד בן חריץ ולא לעביד חריץ												קת.
איידי דקטין, קיימא אשפתיה וקפצה.												קת.
וכמה בין חריץ לבן חריץ?												קת.
טפח.												קת.
הדרן עלך בית כור												קת.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק.ת.	
יש נוחלין ומנחילין, ויש נוחלין ולא מנחילין, מנחילין ולא נוחלין, לא נוחלין ולא מנחילין.													■	ק.ת.
ואלו נוחלין ומנחילין: האב את הבנים, והבנים את האב, והאחין מן האב - נוחלין ומנחילין.													◇	ק.ת.
האיש את אמו, והאיש את אשתו, ובני אחיות - נוחלין ולא מנחילין.													◇	ק.ת.
האשה את בניה, והאשה את בעלה, ואחי האם - מנחילין ולא נוחלין.													◇	ק.ת.
והאחין מן האם - לא נוחלין ולא מנחילין.													◇	ק.ת.
מאי שנא דקתני האב את הבנים ברישא? ליתני הבנים את האב ברישא חדא, דאתחולי בפורענות לא מתחילין, ועוד, כדכתיב: (במדבר כ"ז), איש כי ימות ובן אין לו ותנא, איידי דאתיא ליה מדרשא חביבא ליה.													◇	ק.ת.
ומאי דרשא?													!	ק.ת.
שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לאחין יכול יהא קודם לבן? ת"ל: (במדבר כ"ז) הקרוב - קרוב קרוב קודם.	דתניא:												!	ק.ת.
ומה ראית לרבות את הבן ולהוציא את האח?													!	ק.ת.
מרבה אני את הבן, שכן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה.													!	ק.ת.
אדרבה, מרבה אני את האח, שכן קם תחת אחיו ליבום.													!	ק.ת.
כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא במקום שיש בן אין יבום.													!	ק.ת.
טעמא דאיכא האי פירכא, הא לאו הכי - הוה אמינא אח עדיף, תיפוק ליה דהכא תרתי והכא חדא													!	ק.ת.
שדה אחוזה גופה מהאי טעמא הוא דקא קיימא ליה לתנא: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא יש בן אין יבום.													!	ק.ת.
אימא: שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לבת יכול יקדים לבן? ת"ל: הקרוב - קרוב קרוב קודם													!	ק.ת.
כיון דלענין יבום - בן ובת כי הדדי נינהו, לענין נחלה נמי בן ובת כי הדדי נינהו.													!	ק.ת.
ואימא: שארן - זה האב, מלמד שהאב קודם לאחי האב יכול יקדים לאחין? תלמוד לומר: הקרוב - קרוב קרוב קודם													!	ק.ת.
אחי האב לא צריכי קרא, אחי האב מכח מאן קא אתו? מכח אב, קאי אב קא ירתי אחי האב?													!	ק.ת.
והא קראי לאו הכי כתיבי, דכתיבי: (במדבר כ"ז) ואם אין אחים לאביו וגו'.													!	ק.ת.
קראי שלא כסדרן כתיבי.													!	ק.ת.
והאי תנא מייתי לה מהכא:													!	ק.ת.
(במדבר כ"ז) איש כי ימות ובן אין לו וגו' - במקום בת אתה מעביר נחלה מן האב, ואי אתה מעביר נחלה מן האב במקום אחין.	דתניא, את זו דרש רבי ישמעאל ברבי יוסי:												!	ק.ת.
ואימא: במקום בת אתה מעביר נחלה מן האחין, ואי אתה מעביר נחלה מן האב אפילו במקום בת.													!	ק.ת.
אם כן, לא נכתוב רחמנא והעברתם													!	ק.ת.
ולמאן דנפקא ליה מוהעברתם, האי שארן מאי עביד ליה?													!	ק.ת.
מיבעי ליה לכדתניא:													!	ק.ת.
שארן - זו אשתו, מלמד שהבעל יורש את אשתו.													!	ק.ת.
ולמאן דנפקא ליה משארן, האי והעברתם מאי עביד ליה?													!	ק.ת.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט:	
מיבעי ליה לכדתניא													!	קט:
רבי אומר: בכולן נאמר בהן נתינה, וכאן נאמרה בהן העברה - שאין לך שמעביר נחלה משבט לשבט אלא בת, הואיל ובנה ובעלה יורשין אותה.	[דתניא] רבי:												!	קט:
וממאי דשאריו - זה האב? דכתיב: (ויקרא י"ח) שאר אביך הוא, אימא: שארו - זו האם, דכתיב: (ויקרא י"ח) שאר אמך היא													⚡	קט:
אמר קרא: (במדבר כ"ו) ממשפתו וירש אותה - משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה, דכתיב: (במדבר א') למשפחותם לבית אבותם.	רבא:												!	קט:
ומשפחת אם אינה קרויה משפחה? והא כתיב: (שופטים י"ז) ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם, הא גופא קשיא, אמרת והוא לוי - אלמא מלוי אתי, ממשפחת יהודה - אלמא מיהודה אתי? אלא לאו דאבוה מלוי ואימיה מיהודה, וקאמר: ממשפחת יהודה													⚡	קט:
לא, גברא דשמיה לוי.	רבא בר רב חנן:												!	קט:
אי הכי, היינו דקאמר מיכה: (שופטים י"ז) עתה ידעתי כי ייטיב ה' לי כי היה לי הלוי לכהן?	[רבא]												⚡	קט:
אין, דאיתרמי ליה גברא דשמיה לוי.	[רבא בר חנן]												!	קט:
וכי לוי שמו? והלא יהונתן שמו, שנאמר: (שופטים י"ח) ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני.	[רבא]												⚡	קט:
וליתעמיד, וכי בן מנשה הוא? והלא בן משה הוא, דכתיב: (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשם ואליעזר אלא, מתוך שעשה מעשה מנשה - תלאו הכתוב במנשה, הכא נמי, מתוך שעשה מעשה מנשה דאתי מיהודה - תלאו הכתוב ביהודה.	[רבא בר חנן]												!	קט:
מכאן שתולין את הקלקלה במקולקל.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												■	קט:
מהכא: (מלכים א' א') וגם הוא טוב תואר מאד ואותו ילדה אחרי אבשלום, והלא אדניה בן חגית ואבשלום בן מעכה אלא, מתוך שעשה מעשה אבשלום דמרד במלכות - תלאו הכתוב באבשלום.	רבי יוסי בר חנינא:												■	קט:
לעולם ידבק אדם בטובים, שהרי משה שנשא בת יתרו - יצא ממנו יהונתן אהרן שנשא בת עמינדב - יצא ממנו פנחס.	רבי אלעזר:												■	קט:
ופנחס לאו מיתרו אתי? והא כתיב: (שמות ו') ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה, מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים לע"ז?													⚡	קט:
לא, דאתי מיוסף שפטפט ביצרו.													!	קט:
והלא שבטים מבזים אותו ואומרים: ראיתם בן פוטי זה, בן שפיטם אבי אמו עגלים לע"ז, יהרוג נשיא שבט מישראל													⚡	קט:
אלא, אי אבוה דאמיה מיוסף - אמיה דאמיה מיתרו, אי אבוה דאמיה מיתרו - אמיה דאמיה מיוסף.													!	קי:
דיקא נמי, דכתיב: מבנות פוטיאל, תרתי, שמע מינה.													■	קי:
הנושא אשה צריך שיבדוק באחיה, שנאמר: (שמות ו') ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון, ממשמע שנאמר בת עמינדב, איני יודע שאחות נחשון היא? מה תלמוד לומר אחות נחשון? מכאן, שהנושא אשה צריך שיבדוק באחיה.	רבא:												■	קי:
רוב בנים דומין לאחי האם.	תנא:												■	קי:
(שופטים י"ח) ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלום ומה אתה עושה בזה ומה לך פה - אמרו לו: לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (שמות ג') אל תקרב הלום? לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (שמות ד') מה זה בידך? לאו ממשע קא אתית דכתיב ביה: (דברים ה') ואתה פה עמוד עמדי? תעשה כהן לע"ז?													■	קי:
אמר להן, כך מקובלני מבית אבי אבא: לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות.													○	קי:
והוא סבר: לע"ז ממש													○	קי:
ולא היא, אלא ע"ז - עבודה זרה לו													○	קי:
נטוש נבילתא בשוקא ושקול אגרא, ולא תימא גברא רבא אנא וזילא בי מילתא.	כדאמר ליה רב לרב כהנא:												○	קי:
כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר, מינהו על האוצרות, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ו) ושבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות.													○	קי:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **!** תירוץ-answer
proof-ראיה ■

מקרא-key:

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי שבואל שמו? והלא יהונתן שמו		ז										ק
ששב לאל בכל לבו.	רבי יוחנן:	!										ק
והבנים את האב.												ק
מנלן?												ק
דכתיב: (במדבר כ"ו) איש כי ימות וגו' טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.												ק
אימא: אי איכא בן - לירות בן, איכא בת - תירות בת, איכא בן ובת - לא האי לירות ולא האי לירות	רב פפא לאביי:											ק
ואלא מאן כו' לירות? אטו בר קשא דמתא לירות?												ק
הכי קא אמין: איכא בן ובת - לא האי לירות כוליה ולא האי לירות כוליה אלא כי הדדי לירתן												ק
ואצטריך קרא לאשמועינן, היכא דלית ליה אלא חד ברא לירתניהו לכולהו נכסי?	א"ל אביי:											ק
ודלמא הא קמ"ל, דבת נמי בת ירושה היא												ק
ההוא, (במדבר ל"ו) מוכל בת יורשת נחלה נפקא.												ק
מהכא: (במדבר כ"ז) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן, טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.	רב אחא בר יעקב:											ק
ודלמא בנות צלפחד הוא דקאמרן הכי, ניתנה תורה ונתחדשה הלכה												ק
אלא, מחוורתא כדשנין מעיקרא.												ק
מהכא: (במדבר כ"ז) הקרוב אליו, הקרוב - קרוב קודם.	רבינא:											ק
ומאי קורבה דבן מבת?												ק
שבן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה												ק
יעדה - בת לאו בת יעדה היא שדה אחוזה נמי - מהאי פירכא גופה הוא, דהא קיימא ליה לתנא: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן												ק
אלא, מחוורתא כדשנין מעיקרא.												ק
ואי בעית אימא, מהכא: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם בניכם - ולא בנותיכם.												ק
אלא מעתה, (דברים י"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם, ה"נ בניכם ולא בנותיכם?												ק
ברכה שאני.												ק
והאחיז מן האב נוחלין ומנחילין וכו'.												ק
מנלן?												ק
אתיא אחוזה אחוזה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבה:											ק
ולמה ליי? (במדבר כ"ז) ממשפחתו וירש אותה כתיב, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה												ק
אין הכי נמי, וכי איתמר דרבה - לענין יבום איתמר.												ק
והאיש את אמו וכו'.												ק
מנא הני מילי?												ק

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-יש נוהלין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															
(במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה ממוטות בני ישראל - היאך בת יורשת שני מוטות? אלא זו שאביה משבט אחד ואמה משבט אחר, ומתו וירשתן.	דתנו רבנן:												!	◇	קיא.
ואין לי אלא בת, בן מנין?													^		קיא.
אמרת קל וחומר: ומה בת שהורע כחה בנכסי האב - יפה כחה בנכסי האם, בן שיפה כחו בנכסי האב - אינו דין שיפה כחו בנכסי האם וממקום שבאת: מה להלן בן קודם לבת, אף כאן בן קודם לבת.													!	◇	קיא.
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	ר' יוסי בר' יהודה ור"א בר' יוסי אמרו משום רבי זכריה בן הקצב:												■	◇	קיא.
מאי טעמא?													^		קיא.
דיו לבא מן הדין להיות כנדון.													!	◇	קיא.
ותנא קמא לא דריש דיו? והא דיו דאורייתא הוא?													?	◇	קיא.
מדיו קל וחומר כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים, קל וחומר לשכינה ארבעה עשר, אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון	דתניא:												?	◇	קיא.
בעלמא דריש דיו, ושאני הכא, דאמר קרא: ממוטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - בן קודם לבת, אף מטה האם - בן קודם לבת.													!	◇	קיא.
רב ניתאי סבר למעבד עובדא כר' זכריה בן הקצב	[רב ניתאי]												○		קיא.
כמאן? כזכריה, אפס זכריה.	אמר ליה שמואל:												■		קיא.
רבי טבלא עבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רבי טבלא]												○	◇	קיא.
מאי האי?	א"ל רב נחמן:												?		קיא.
הלכה כרבי זכריה בן הקצב.	א"ל [רבי טבלא], דאמר רב חיננא בר שלמיא משמיה דרב:												!		קיא.
זיל אהדר בך, ואי לא - מפיקנא לך רב חיננא בר שלמיא מאוניך.	אמר ליה: [רב נחמן]												○	◇	קיא.
רב הונא בר חייא סבר למעבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רב הונא בר חייא]												○	◇	קיא.
מאי האי?	אמר ליה רב נחמן:												?		קיא.
הלכה כר' זכריה בן הקצב.	אמר ליה [רב הונא בר חייא], דאמר רב הונא אמר רב:												!	◇	קיא.
אשלח ליה	אמר ליה: [רב נחמן]												○	◇	קיא.
איכסיף.	[רב הונא בר חייא]												○		קיא.
השתא כי נח נפשיה דרב הונא, איתריסט לקבלי.	אמר ליה: [רב נחמן]												○		קיא.
ואיהו כמאן סברה?													^	◇	קיא.
אין הלכה כר' זכריה בן הקצב.	כי הא דרב ושמואל דאמרי תרוניהו:												!	◇	קיא.
מיסתמיך ואזיל רבי ינאי אכתפא דרבי שמלאי שמעיה, ואתי ר' יהודה נשיאה לאפייהו.													○	◇	קיא.
בר אינש דאתא לקיבלנא, הוא יאי וגולתיה יאי.	א"ל: [רבי שמלאי]												○		קיא.
כי מטא לגביה גששה													○		קיא.
דין שיעוריה כשק.	אמר ליה: [רבי ינאי]												○		קיא.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment Oמעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראייה-proof ■
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מנין לבן שקודם לבת בנכסי האם?	בעא מיניה: [ר' יהודה נשיאה]											⊠	קיא:	
דכתיב: מטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - בן קודם לבת, אף מטה האם - בן קודם לבת.	אמר ליה: [רבי ינאי]												⊠	קיא:
אי מה מטה האב - בכור נוטל פי שנים, אף מטה האם - בכור נוטל פי שנים	א"ל: [ר' יהודה נשיאה]												⊠	קיא:
אמר ליה לשמעיה: גוד, לית דין צבי למילף.	[רבי ינאי]												⊠	קיא:
וטעמא מאי?													⊠	קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) בכל אשר ימצא לו, לו - ולא לה.	אביי:												⊠	קיא:
ואימא: הני מילי בחור שנשא אלמנה, אבל בחור שנשא בתולה ה"נ דשקיל													⊠	קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) ראשית אונו, אונו - ולא אונה.	רב נחמן בר יצחק:												⊠	קיא:
ההוא מבעיא ליה: לבא אחר נפלים דלהוי בכור לנחלה, מי שלבו דווה עליו, יצא זה שאין לבו דווה עליו													⊠	קיא:
אם כן, לימא קרא כי הוא ראשית און, מאי אונו? שמע מינה תרתי.													⊠	קיא:
ואכתי אימא: הני מילי אלמון שנשא בתולה, אבל בחור שנשא בתולה הכי נמי דשקיל													⊠	קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) לו משפט הבכורה, משפט הבכורה לאיש, ולא משפט הבכורה לאשה.	אלא אמר רבא:												⊠	קיא:
והאיש את אשתו וכו'.													⊠	קיא:
מנהני מילי?													⊠	קיא:
(במדבר כ"ז) שארו - זו אשתו, מלמד שהבעל יורש את אשתו. יכול אף היא תירשנו? תלמוד לומר: (במדבר כ"ז) וירש אותה, הוא יורש אותה, ואין היא יורשת אותו.	דתנו רבנן:												⊠	קיא:
והא קראי לאו הכי כתיב?													⊠	קיא:
תריין הכי: ונתתם את נחלתו לקרוב אליו, שארו וירש אותה.	אביי:												⊠	קיא:
סכינא חריפא מפסקא קרא?	רבא:												⊠	קיא:
הכי קאמר: ונתתם את נחלת שארו לו.	אלא אמר רבא:												⊠	קיא:
גרעין ומוסיפין דורשין.	קא סבר: [רבא]												⊠	קיא: